

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/447/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115227334
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115227334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

súd žalobu **z a m i e t a**,

žiadan z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 27.9.2012 sp. zn. 4C 437/2012 žiadal žalobca priznať nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 175 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur, prípadne rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, ktorý nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote v exekučnom konaní vedenom ohľadom pohľadávky žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere s dlžníkom (povinnou): K. Č..

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného subjektu navrhol zvoleným súdnym exekútorom vykonanie exekúcie svojej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Exekučný súd bol povinný v zmysle ustanovení Exekučného poriadku rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa žalobcu Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 7, resp. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 Eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na

poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur.

Žalobca si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Výšku nemajetkovej ujmy vyčíslil s poukazom na doktrínu prijatú Ústavným súdom, pričom poukázal na nálezy Ústavného súdu III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36 a III. ÚS 301/05-38. Žalobca mal za to, že na základe predmetnej doktríny sa vzťahuje satisfakcia vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 312 dní. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčie povinného.

Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody. Žalovaná do podania žaloby na túto žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a podanie žalobcu vyhodnotil ako zmätočné. Žalobca uvádza ako dôkazy odkaz na exekučný spis, pričom v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Navrhol konajúcemu súdu aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli na súd podané žaloby vo veci, je zrejmé, že ich žalobca nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Poukázal taktiež na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote uviedol, že vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň poukázal na nedostatok právomoci všeobecného súdu preskúmavať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania iného súdu v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Takémuto skúmaniu môže byť rozhodovanie súdu podrobené len v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky na základe ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd môže o náhrade škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. rozhodovať na základe prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, ktorý má za následok prieťahy v súdnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo po právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalovaný ďalej uviedol, že ak mala žalobcovi vzniknúť škoda v súvislosti s nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov uplynula pri každom takomto nároku osobitne po troch rokoch od momentu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora (od skončenia namietaných prieťahov). Vzhľadom na uvedené vzniesol žalovaný námietku premlčania pri každom nároku, pri ktorom došlo k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Zdôraznil, že v súvislosti s nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora v lehote ani nemohlo dôjsť k vzniku škody, keďže s poukazom na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do rozhodnutia súdu o zmene exekútora a teda pôvodný súdny exekútor až do doručenia príslušného rozhodnutia mal pokračovať vo vymáhaní pohľadávky.

K vyčíslenej škode a nemajetkovej ujme vyjadril žalovaný názor, že uplatnená suma titulom náhrady škody je len hypotetickou sumou nezodpovedajúcou kritériám vzniku nároku na náhradu škody, pričom zjavne nejde o škodu skutočnú a nemajetková ujma je vyčíslená na základe nesprávnej právnej úvahy. Žalovaný poukázal taktiež na aspekt dobrých mravov, ktorý hovorí v neprospech žalobcu vzhľadom na charakter nárokov a charakter jeho obchodnej činnosti, z ktorej tieto nároky voči dlžníkom žalobcu vznikli, na jeho prax pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch a negatívne vnímanie žalobcu verejnosťou aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľa, resp. skutočnosť, že štátne orgány na každej mocenskej úrovni musia vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Zdôraznil, že žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijemných osôb. Toto negatívne vnímanie je práve dôsledkom praktík a aplikácie, či využívania právnych inštitútov zo strany žalobcu, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a so všeobecne uznávanými spotrebiteľskými právami. Uvedené má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy v prípade posudzovania návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesných úkonov súdom a preto žalobca nemôže poukazovať na rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s takýmto postupom súdu.

Na ústne pojednávanie sa neustanovil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neúčast', preto súd postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a konal v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomným vyjadrením žalovanej, znaleckým posudkom predloženým žalobcom, spisom 7Er 81/2004 Okresného súdu Vranov nad Topľou, ostatnými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Predmetom tohto konania je žaloba, podaná pôvodne Okresnému súdu Vranov nad Topľou pod spis. zn. 4C 427/2012, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Uvedená vec sa týka exekučného konania vedeného Okresným súdom Vranov nad Topľou proti povinnej K. Č., spisová značka exekučného súdu v žalobe nebola označená. Návrh oprávneného na zmenu exekútora podľa žaloby mal byť doručený dňa 2.7.2009 a súd o tomto návrhu rozhodol po uplynutí 312 dní od jeho podania.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 8.10.2012 spojil na spoločné konanie vec 4C 437/2012 spolu s ďalšími vecami pod spoločnou značkou 4C 427/2012. Po vylúčení sudcov Okresného súdu Vranov nad Topľou z pojednávania tejto veci boli predmetné žaloby prikázané Okresnému súdu Prešov pod sp. zn. 17C 428/2012. Súd vo veci rozhodol 5.11.2014. Odvolací súd Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co 117/2015 rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uznesením Okresného súdu Prešov z 21.10.2015 boli spojené veci vylúčené na samostatné konanie a predmetná vec je teraz vedená pod sp. zn. 17C 447/2015.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 6 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, ak oprávnený požiadava súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 9 Zákona 233/1995 Z. z. ak ide o vykonanie exekúcie na vymożenie pohľadávky na výživnom, poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje okrem náležitostí podľa odseku 8 aj výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov podľa § 197 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160701>>.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Nesprávnym úradným postupom je porušenie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne, a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Ustanovenie § 44 ods. 6 zákona 233/1995 Z.z. v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Táto zákonná lehota bola zavedená až od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, avšak neobsahuje ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku.

Žalobca vytýka exekučnému súdu nesprávny úradný postup predstavujúci zbytočné prietahy. Týmto pojmom sa zaoberal aj Ústavný súd SR a ten vo viacerých svojich rozhodnutiach dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prietahy (I. ÚS 42/01, I. ÚS 63/00, IV. ÚS 606/12). Práve konkrétne okolnosti tohto prípadu vylučujú prijatie záveru o zbytočných prietahoch exekučného súdu. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať procesné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách exekúcie) v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu v zákonnej lehote nie je možné považovať za zbytočné prietahy a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu, navyše, ako je vyššie uvedené, ustanovenie § 44 ods. 5 zákona 233/1995 Z.z. v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, ani neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd zároveň poukazuje aj na to, že žalobca podával návrhy na zmenu exekútora hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho návrhu bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ale, podľa názoru súdu, ústavne akceptovateľné.

Súd poukazuje tiež na to, že žalobca neoznačil v žalobe ani spisovú značku predmetného exekučného konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou vo veci povinnej K. Č., nar. X.XX.XXXX, len ho označil registračnou značkou exekútora Ex XXXXX/XXXX a č. poverenia: XXXXXXXXXXXX. Tvrdenie, že nemá vedomosť o spisovej značke exekučného konania nemôže byť pravdivé, lebo bol účastníkom konania a súd mu doručoval rozhodnutia. Zo spisu 7Er 81/2004 Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý zadovážil súd vyplýva, že dňa 3.3.2004 súdny exekútor R.. N. Ž. podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: Pohotovosť s. r.o. proti povinnej: K. Č. na základe notárskej zápisnice W. XXXX/XXXX, W. XXXXXX/XXXX vydanéj notárom I. Ď.Č. 29.11.2003. Dňa 5.2.2004 bolo exekútorke vydané poverenie č. XXXXXXXXXXXX. Oprávnený dňa 2.7.2009 doručil návrh na zmenu exekútora a žiadal poveriť R.. C. V.. Exekučný súd dňa 9.7.2009 vyzval pôvodného exekútora, aby predložil exekučný spis a vyčíslił trovy exekúcie. Exekučný spis exekútor doručil súdu

26.11.2009. Súd vydal dňa 7.2.2010 uznesenie, ktorým vyhovel návrhu na zmenu exekútora R.. C. V. a uložil povinnej nahradiť trovy exekúcie pôvodnej exekútorke R.. N. Ž.. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.6.2010. Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou z 27.6.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Voči tomu sa oprávnený odvolal a uznesením Krajského súdu Prešov 15CoE 1/2013 bolo uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou potvrdené právoplatne 10.5.2013.

Účastník v procesnom konaní si musí splniť nielen svoju dôkaznú povinnosť tvrdenia, ale aj preukázania svojich tvrdení v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p.

Žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti svojho nároku, čo je dôvod pre nevyhovenie takejto žalobe.

Súd uvádza, že nemá vedomosť o tom, aby ohľadom žalobcom tvrdených prietahov v predmetnom konaní boli vedené disciplinárne konania, riešila sa sťažnosť na prietahy v konaní a ani žeby rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva, pričom otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Žalobca nepreukázal, že by v prípade podozrenia, že exekučný súd nekonal o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora podal sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 a § 62 Zákona č. 757/2004 Z. z. Ak takýto prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa Zákona 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou podľa § 44 ods. 7, resp. ods. 8 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existencia nesprávneho úradného postupu, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobca v konaní nepreukázal tak, ako to súd už vyššie konštatoval. Žalobca v otázke preukázania škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal dôvodnosť svojho nároku. Ani predložením znaleckého posudku nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia konkrétnych dôkazov o vynaložení jednotlivých nákladov. V tomto ohľade je podstatné to, že nie je daný základ nároku, preto sa súd už ani bližšie nezaoberal výškou nárokov žalobcu. Napokon nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď žalobca nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody. Žalobca si uplatnil aj nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, došlo k ohrozeniu jeho legitímnych očakávaní, že došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, resp. insolvenčiou povinného, pričom sa jedná iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu.

Súd ma taktiež za to, že nie je správny názor žalobcu, že v príčinnej súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonnej lehote mu mohla vzniknúť škoda, pretože priebeh exekúcie nemôže byť ovplyvnený zmenou osoby exekútora, keďže až do rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora má vo veci konať pôvodný exekútor. Je potrebné zároveň poznamenať, že nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného nezapríčinil exekučný súd a teda príslušné náklady nie sú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu, ale s postupom povinnej, ktorá dlh voči oprávnenému nesplnila.

Žalovaný vzniesol vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súd preskúmal vznesenú námietku premlčania a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané, keďže k rozhodnutiu o návrhu na zmenu exekútora došlo až po dni 23.04.2009.

Súd taktiež poukazuje na to, že podľa príslušných ustanovení zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody

spôsobenej nesprávnym úradným postupom písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu boli doručené 23.04.2012. Žaloba v pôvodnom konaní v tejto veci bola doručená súdu 27.09.2012. Žalobca teda podal žaloby predčasne, keďže nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaná si s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania neuplatnila a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.